V sedle je mi líp - Martinová, Věra

Byla v sedle vraníků rychlá jako šíp,
a žádnej z místních chlapíků nejezdil prej líp,
táta s celou rodinou měl snad stovky stád,
a ona byla jedinou, kdo neměl krávy rád.

Když ptáš se, co je příčinou, že kašle na krávy,
tak zhoupne se jen v kolenou a tiše vypraví,
krávy jsou moc rohatý, a v očích žádnej žár,
a přední nohy šišatý, a srst jen samej cár.

Sedlo nechtěj nosit na hřbetě, líný jsou jak veš,
horší zvíře na světě nikde nenajdeš.

Ten den byl plnej pohody, až vedro zaliká,
a měchy byly bez vody a žízeň veliká,
tak mě táta nabádá, že když se nebojím,
ať z nějaký krávy ze stáda si mlíko nadojím.

Tak chytnula jsem krávu nejbližší,
ta však nechce stát, krev jí stoupá do očí,
chce na rohy mě brát.

Táta na mě hlaholí, ať uříznu si stejk,
že tahle kráva nedojí, že je to chovnej bejk.

Dobytek mě v tu ránu už vůbec nevoní,
a proto radši zůstanu já navždy u koní,
mlíko sice nedojej, ale lítaj jako šíp,
a v jejich sedle je mi hej, kde může mně bejt líp.
A v jejich sedle je mi hej, kde může mně bejt líp.